

Zsályarab

TANDORI DEZSÓ

Nem írok most már, s nem, „amíg” élő magyar szépirodalomról, **Eörsi** a kivétel a szabályhoz. Nagyon régi kapcsolatunkban (sokszor elmeséltem) itt ez az új verskötet. Olvasóbarát mű, is. Felhívom hát a Nagyjérdemű figyelmét.

Eörsi bonyolult dolgokról szól egyszerűen, pályája során, legjobb helyein átütő erővel, akár Brecht. Ezen nincs mit csodálkozni. Eszményi kapcsolat. Mégis, a mostani verskötet líraibb hangú az előzőeknél. Akár a Szögek válogatásánál is. Szomorú, mégis fanyarul mulatságos olvasmány. Már ha egy kötet túlnyomó részét halott jóbarátokhoz, fiatalabb költőtársához, emlékéhez írt költemények töltik meg. Petri György alakjáról van szó, keserű, igazságkereső, csonka és mégis teljes életéről, példájáról. **Eörsi** következetes. De méltányos is.

A remekbe sikerült borító (a sokszor megcsodált működésű *Faragó Ágnes* egyik kiemelkedően ihletett, ötletes munkája) piros-fehér-zöld nemzeti színeket (olasz színeket? bolgárokat? etc.) mutat jeleivel-be-tűivel. Hm. Az apró betűs ismétlés (kérdések barátainak) mintha nagyvárosi toronyokat adna, Manhattant stb. – netán komputeres szerialografikát. A megboldogult, drága, nagy-festő Frey Krisztián taxisofőr küldött nekem ilyeneket Svájc-ból a hetvenes években, de nem ilyen szépeket ő se. (Lett is bajom, hártigatta az Írószövetség, mit levelez így a Tandori elvtárs?!)

A cikluscímek egyenesen megdöbbentenek. Bár van bennük heinei gunyorosság (Szép emlékek, Madárkaland), tisztán kizengedett, tűnődő érzelmeket kapunk. (A Madárkaland vers – naná, meg-néztem! –, kódarab-egyszerűségével egyszerűen úgy lelemény, ahogy van. Lelve van.)

Eörsi ember volt, ahogy munkáját megosztotta velem, indulásomhoz hozzásegített – néha mulatott is rajtam, olykor összekaptunk, jó barátok va-

gyunk kevés érintkezéssel is, természetünkben sok a közös vonás. Afféle természetgyógyásza vagyok én **Eörsi** mesternek, ezért is teszek kivételt. De ez a verskötet nagyon tetszik nekem, nagyon jó. Ha lírikus kell, magyar nyelven, igazi profi, mindenfélét tudó – **Eörsi István**, rég mondogatom. Most új árnyalat adódik a hangok közt. Még ő is tudott egyszerűsödni.

Testi nyavalyáiról – és valami egyébről? –, tessék elolvasni (Gondok a hetvenedikben)! – nyesett fiatalossággal ír (nyesi a labdát!), másutt megrendült-ségét sem titkolja, a versek honnétvalóságának jelölésével mozgalmas életét tárja elénk. Jaj, megértem fájdalmait, magam is sokat átélek ezek közül, egyekben még többet is.

Törhetetlen fickó **Eörsi**, jó, hogy van. Csak ismételhetem önmagam, idézgetni itt nem fogok: megvenni, olvasni, jó vétel, polcon szép. Az a verskötet ez, mely hosszabb elbeszélésnek is megteszi. Sziporkázásait a költő nem hagyta el, de meditatívabb. Ismertetés volt a dolgom, a magam kedvenceit nem sorolom. Így is sok érzés került írásomba.

Magam is figyelmes észrevevő vagyok, bármennyire tagadnám, az én elderítésem-felháritásom (így! kedvenc kifejezésem a madár-gyógyzóra és az öregedő, de nem

lankadó íróra, magamra) fölfedezett egy bájos hibát. Ott, ahol már vége a meccsnek. **Eörsi** többi könyvének ismertetésénél. Sas szemem madárkalandja: a publicisztikai írások (szintén a remek pofa **Eörsi Pista** mosolyog ránk a címlapról) címe egy változatban Ismerős úr a csúzdán, alatta azonban Ismerős úr a csúzdán, z-vel! A nyomda angyalai tették ezt **Eörsivel**, biztatásnak veheti: kedvelünk, csak így csúzkálj tovább. Bird a hüvelykujfáját, a combtósajgást, a viszketések... nyilván a csúzt is. Legyen néked a zsába – zsálya! Légy a virágmunka szerelmese, igazi zsályarab.

noran, 76 oldal,
1400 forint